

ZEMAN 26.

ŽŠ BĀTOROVE KOSIHY  
Č.1

202021

# Redakčná rada

**Šéfredaktorka:** *Rebeka Szitásová 6.roč.*

**Grafická úprava:** *Vanda Bónová 6.roč.*

*Lara Bellabás 9. Roč.*

**Členovia:** *Rebeka Mészárosová 6. roč.*

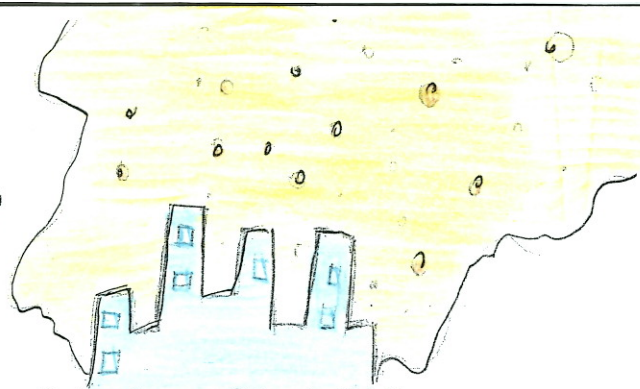
*Chiara Csicsóová 9. roč.*

*Laura Patusová 8. roč.*

**Pedagogická podpora:** *Mgr. Marta Némethová*

# Čo je šťastie?

(úvaha)



Čo je šťastie? Na túto otázku asi neexistuje jednoznačná odpoveď. Pre každého totiž znamená niečo iné. Pre jedného sú to peniaze, drahé značkové veci či večera v luxusnej reštaurácii. Pre druhého zas rodina, láska, priatelia a zdravie. Je to iba bezvýznamné slovíčko alebo sa za ním skrýva oveľa viac?

Čo keď je šťastie drobný zelený štvorlístok uprostred obrovskej lúky a dostať sa k nemu môžeme iba ak ju celú svedomite prehladáme? Alebo šťastie len tak poletuje vo vzduchu a spomedzi mnohých ľudí mu náhodne niekto padne do oka a tomu sa rozhodne sadnúť na plece? Mnohí ľudia hovoria, že šťastie v živote nemali, iní zas hovoria, že ho majú na rozdávanie. Od čoho to závisí? Naozaj stojí za šťastím tvrdá práca a vytrvalosť, alebo je to celé len o nahodách? Podľa mňa má šťastie ten, kto si vie vážiť maličkosti a je vďačný aj za to, čo je pre iného samozrejmosť. Pre mňa mať šťastie neznamenať mať peniaze. Nie nadarmo sa hovorí, že za peniaze si šťastie nekúpiš. Aj ja sa vždy poteším darčekom alebo vreckovému. Klamala by som, keby som trvila opak. Ale nehrá to u mňa hlavnú rolu. Radšej budem mať okolo seba rodinu a priateľov, s ktorými sa budem cítiť dobre a mať prácu, ktorá ma bude baviť aj keď na výplatnej páske nebude svietiť suma so štyrmi nulami. Radšej pozvať priateľov k sebe na filmový večer aj keď budeme sedieť na zemi, ako sama sedieť na koženom gauči, za ktorý som vysolila peknú sumu a aj tak je hrozne nepohodlný. Veď načo mať gauč, keď na ňom nemáte s kým sedieť? Mám oboch rodičov, rodinu a kamarátov. Ráno sa zobudím, pozriem sa cez okno a vidím prírodu. Mám vlastnú izbu, čisté oblečenie a chodím do školy. Darmo na ňu často nadávame, čo by mnoho detí po celom svete dalo za to, aby mohli chodiť do školy? Namiesto toho však musia tvrdo pracovať na poliach alebo továrňach, za čo nedostanú ani poriadné zaplatené, kým mi si v pohodlí domova robíme domáce úlohy. Nemáme šťastie, že žijeme tu a v tejto dobe? Mali by sme byť vďační za to, čo máme a nie závidieť druhým a vždy chcieť viac.

Podľa mňa je šťastie ako zrnko piesku. Drobné, skoro ho ani nie je vidieť. No keď si budeme vážiť každé takéto zrnko, raz ich budeme mať toľko, že si z nich môžeme postaviť aj hrad.

VLASTNÁ TVORBA

Emma Fimanková, 9. roč.

Vážená pani riaditeľka, vážený pedagogický zbor, drahí rodičia, milí žiaci!

V mene všetkých deviatakov Vás srdečne vítam na oficiálnej časti Rozlúčkovej slávnosti. Sme naozaj radi, že ste sem prišli, aby ste si spolu s nami zaspomínali na naše detstvo. Táto kapitola života pomaly končí, no zároveň začína niečo úplne nové- mladosť. V septembri to bude práve deväť rokov odvtedy, čo sme po prvýkrát nesmelo, držiac ruku mamu či otca, vkročili do školy. Strach a neistota pominuli, keď sa k nám prihovorila naša prvá pani učiteľka. V triede sme si našli nových kamarátov a spoločne sme bojovali s prvými písmenkami, číslicami, násobilkou aj vybranými slovami. Takto nám preletel prvý stupeň.

Postupne nám pribúdali domáce úlohy, z ktorých sa pomaly, ale isto stávali skôr prestávkové úlohy. Tiež sme si navzájom veľmi ochotne pomáhali cez písomky či previerky opisovaním, alebo pri ústnom skúšaní našepkávaním. Vieme, že sa preto na nás často pani učiteľky hnevali, ale veď aj tým sme sa učili, no nie? Mimoriadne náročný bol pre nás najmä deviaty ročník, v ktorom sme sa pripravovali na prijímacie pohovory. Teraz to už máme všetko za sebou a patrí sa Vám, milé pani učiteľky, poďakovať za naše vedomosti, za more skúseností, ktoré ste nám odovzdali, za váš dobrý príklad, ktorý sa snažíme nasledovať, no najmä za Vaše oceľové nervy, ktoré sme nikdy nezabudli aspoň trošičku ponáťahovať. Veľké poďakovanie patrí hlavne Vám pani riaditeľka, ktorá ste bdela nad nami. Za tolerovanie našich výstrelkov patrí osobitá vďaka našej triednej učiteľke, ktorá bola pre nás ochotná obetovať aj svoj voľný čas. S jej pomocou sme pomaly ťažkými krokmi kráčali vpred. Ťažko sa hľadajú slová, ktorými by sme Vám opísali našu vďaku a úctu. Vy ste základom našej osobnosti, a tak ako vďačíme Vám, naše poďakovanie patrí aj rodičom a ich nekonečnej láske, odrážajúcej sa v hodinách presedených nad našimi prvými zošitmi a šlabikármi. V živote každého z nás sú momenty, na ktoré sa spomína celý život. Zapíšu sa hlboko do knihy najkrajších spomienok. Aj my sa dnes stávame svedkami podobnej udalosti. Stojíme tu pred Vami neistí, plní snov, túžob a ideálov, s otázkou v očiach, čo všetko nám život prinesie. Rok po roku deviataci odovzdávajú svoje „kreslo“ ôsmakom, ktorí nevedia, čo ich čaká. Teraz budú najstarší, najmúdrejší a obľúbení, preto prišla chvíľa, aby sme im konečne prenechali trón. My bývalí prváčikovia, ktorí sa túžili dostať na trón, náš čas vypršal...

A čo dodať na záver? Snáď popriať len toľko, aby sa Vám takí žiaci ako sme boli my, do rúk už nedostali. Nielen preto, aby ste nemuseli odznova prežívať to isté trápenie, ale aj preto, aby spomienka na nás bola neopakovateľná a jedinečná. Prajeme Vám ešte veľa milých a poslušných žiakov a sebe želáme mnoho úspechov v ďalšom živote. Ešte raz Vám všetkým chceme povedať jedno veľké **ĎAKUJEME**.

Príhovor deviatakov

S. Koczkášová



Mgr. Marta  
**NÉMETHOVÁ**  
TRIEDNA UČITELKA



PaedDr. Tímea  
**SZEGIOVÁ**  
RIADITELKA ŠKOLY

# ZŠ Bátorove Kosihy

## 2012 - 2021



Daniel  
**AMBRÓZAI**



Lara  
**BELLABÁS**



Tibor  
**FARKAŠ**



Chiara  
**CSICSÓOVÁ**



Filip Max  
**DOSÚDIL**



Sofia  
**HARGAŠOVÁ**



Alex  
**GALBAVÝ**



Alexandra  
**PETROVOVÁ**



Erik  
**HAMRÁK**



Frederika  
**KÓŠOVÁ**



Cynthia  
**OPÁLKOVÁ**



Stela  
**KOCZKÁSOVÁ**



Chiara  
**ROZZONOVÁ**

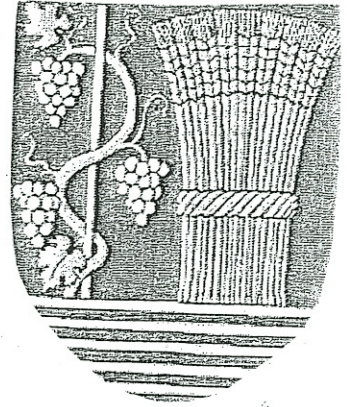
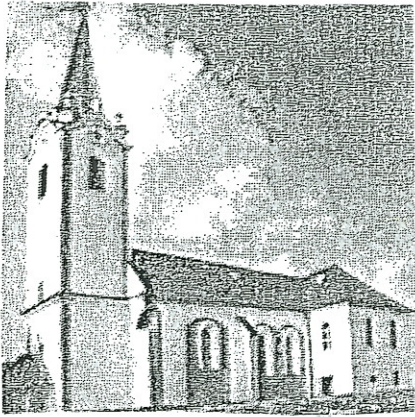


Emma  
**ŠIMONEKOVÁ**



Sebastián  
**KOVÁCS**

**Ad revidendum 2026**



*Bátorove Kosihy*

